

Nr 130.

Av herr **Ekman, Carl Gustaf**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfälligt lönetillägg åt viss personal av lägre grad vid statens järnvägar.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 242 föreslagit riksdagen att för år 1917 bevilja tillfälligt lönetillägg till ordinarie tjänstemän av lägre grad vid statens järnvägar, vilkas arvode icke överstiger 1,500 kronor.

Det kan ju ej förnekas, att Kungl. Maj:ts förslag innebär en ganska avsevärd förhöjning av det tillägg, som beviljats för åren 1915 och 1916. Emellertid finner man av det till propositionen hörande statsrådsprotokollet, att såväl den nu arbetande lönekommittén för statens järnvägar som ock järnvägsstyrelsen förordat en något starkare höjning än den som propositionen upptager. I stället för en höjning enligt propositionen av respektive 60, 40 och 20 kronor — alltefter arvodets storlek och bostadsförmånens beskaffenhet — hava kommittén och järnvägsstyrelsen tillstyrkt en höjning av respektive 90, 60 och 30 kronor. Departementschefen har såsom skäl för den snävare begränsningen av lönetillägget i första rummet anført, att försiktigheten kräver, att man nu icke går så långt, att man betager sig möjligheten att fullt oberoende bedöma löneregleringsfrågan för statsbanepersonalen, då den omsider framlägges för definitiv lösning. Departementschefen har även ansett sig böra taga hänsyn därtill, att den tillfälliga lönetillökningen ej bör föras därhän, att lönesiffrorna för statsbanepersonalen i den omfattning, som kommitténs förslag innebär, gå över dem för motsvarande personal i andra kommunikationsverk.

Även om jag skulle ansett det önskligt, om kommitténs förslag kunnat genomföras, kan jag dock ej underkänna de synpunkter, som av departementschefen anförts. För att emellertid kunna bereda ifrågasvarande personal en något bättre ställning än den, ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag oförändrat skulle medföra, har jag ansett mig böra föreslå, att den av Kungl. Maj:t föreslagna förhöjningen i lönetillägget får

träda i kraft redan från och med den 1 juli innevarande år, då alltså de nu gällande lönetilläggsbestämmelserna skulle upphöra att gälla. Den kostnadsökning, som under sådana förhållanden skulle uppstå för senare hälften av år 1916, torde att döma av de siffror, som finnas meddelade i statsrådsprotokollet, komma att röra sig om c:a 225,000 kronor. Då dubbla summan, d. v. s. skillnaden mellan årskostnaden enligt Kungl. Maj:ts förslag och enligt de nu gällande bestämmelserna, ansetts kunna utan vidare inrymmas i det uti statsverkspropositionen för statens järnvägar upptagna driftkostnadsbeloppet, ehuru väl vid beräkningen av detta belopp ej tagits hänsyn till någon förhöjning av det tillfälliga lönetillägget, lära några betänkligheter ej möta att låta det förstnämnda, mindre beloppet utgå av 1916 års trafikmedel.

Jag får alltså, för den händelse lönekommitténs eller annat förslag om högre lönetillägg än det Kungl. Maj:t föreslagit, ej anses böra bifallas, hemställa,

att de av Kungl. Maj:t i propositionen nr 242 föreslagna bestämmelserna om tillfälligt lönetillägg åt viss personal av lägre grad vid statens järnvägar må träda i tillämpning från och med den 1 juli 1916.

Stockholm den 20 maj 1916.

Carl G. Ekman.